

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1986**z dnia 13 grudnia 2018 r.****ustanawiająca indywidualne programy kontroli i inspekcji dotyczące niektórych połowów oraz uchylająca decyzje wykonawcze 2012/807/UE, 2013/328/UE, 2013/305/UE oraz 2014/156/UE**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 ustanawia przepisy dotyczące kontroli wszystkich działań wchodzących w zakres wspólnej polityki rybołówstwa prowadzonych na terytorium państw członkowskich lub na wodach Unii bądź przez unijne statki rybackie lub też – bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa członkowskiego bandery – przez obywateli państw członkowskich, oraz stanowi w szczególności, iż państwa członkowskie zapewniają, aby kontrola, inspekcje i egzekwowanie przepisów prowadzono w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do sektorów, statków lub osób, a także na podstawie zarządzania ryzykiem.
- (2) Zgodnie z art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 Komisja może, w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi, przyjmować indywidualne programy kontroli i inspekcji w odniesieniu do określonych rodzajów połowów i basenów morskich.
- (3) Indywidualne programy kontroli i inspekcji zostały przyjęte przez Komisję w odniesieniu do kilku basenów morskich i zostały zrealizowane przez państwa członkowskie w ramach wspólnych planów rozmieszczenia; Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa („EFCA”) zapewnia operacyjną koordynację działań inspekcyjnych w tym kontekście.
- (4) W niedawnej ocenie REFIT ⁽²⁾ Komisji stwierdzono, że indywidualne programy kontroli i inspekcji stanowią skuteczne i efektywne narzędzie służące poprawie współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi.
- (5) Indywidualne programy kontroli i inspekcji ustanowione decyzjami wykonawczymi Komisji 2012/807/UE ⁽³⁾, 2013/328/UE ⁽⁴⁾ i 2013/305/UE ⁽⁵⁾ tracą ważność dnia 31 grudnia 2018 r. Programy takie powinny obowiązywać również po tej dacie, aby nadal wspierać współpracę i wymianę danych między państwami członkowskimi, a także propagować równe warunki działania w zakresie inspekcji i działań kontrolnych w całej Unii.
- (6) Aby uprościć przyjmowanie indywidualnych programów kontroli i inspekcji oraz zapewnić ich spójną realizację na szczeblu Unii, te indywidualne programy kontroli i inspekcji należy ująć w jednej decyzji. Należy dokonać przeglądu obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich, aby dostosować te obowiązki do nowych wartości odniesienia i w miarę możliwości ograniczyć obciążenia administracyjne.
- (7) W celu zapewnienia spójności między basenami morskimi należy również zmienić indywidualny program kontroli i inspekcji ustanowiony decyzją wykonawczą Komisji 2014/156/UE ⁽⁶⁾, w tym wartości odniesienia i obowiązki sprawozdawcze.
- (8) Zgodnie z art. 95 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 indywidualne programy kontroli i inspekcji powinny określić zakres, cele i priorytety oraz wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ COM(2017) 192 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=COM:2017:192:FIN>.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/807/UE z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku (Dz.U. L 350 z 20.12.2012, s. 99).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/328/UE z dnia 25 czerwca 2013 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, gładzicy i soli w cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak, wschodniej części kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim (Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 61).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/305/UE z dnia 21 czerwca 2013 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w Morzu Bałtyckim (Dz.U. L 170 z 22.6.2013, s. 66).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/156/UE z dnia 19 marca 2014 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym, włócznika w Morzu Śródziemnym oraz połowów sardynki i sardeli w północnym Adriatyku (Dz.U. L 85 z 21.3.2014, s. 15).

- (9) Aby uwzględnić niedawno przyjęte unijne środki ochrony i zarządzania w dziedzinie rybołówstwa, należy poszerzyć zakres indywidualnych programów kontroli i inspekcji o niektóre dodatkowe stada i połowy. Należy również uwzględnić połowy rekreacyjne w odniesieniu do stad objętych unijnymi środkami ochrony oraz połowy zarządzane przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem. Należy również dostosować priorytety indywidualnych programów kontroli i inspekcji do priorytetów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności w odniesieniu do realizacji obowiązku wyładunku.
- (10) Niniejsza decyzja powinna zatem obejmować określone połowy w Morzu Bałtyckim, Morzu Północnym, wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku, wschodnim Atlantyku, Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym.
- (11) Art. 95 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 stanowi, iż wartości odniesienia określone w indywidualnym programie kontroli i inspekcji w odniesieniu do działań inspekcyjnych należy ustalić na podstawie zarządzania ryzykiem. W tym celu, a także aby zapewnić spójne podejście do kontroli i inspekcji w obrębie basenu morskiego oraz równe warunki działania dla połowów różnych państw członkowskich, należy stosować zharmonizowaną metodykę oceny ryzyka. Państwa członkowskie powinny ustanowić zharmonizowaną metodykę we współpracy z EFCA; metodyka ta powinna opierać się na prawdopodobnym ryzyku nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
- (12) Państwa członkowskie powinny przekazywać EFCA wyniki swojej oceny ryzyka. EFCA powinna wykorzystywać te informacje przy koordynowaniu oceny ryzyka na szczeblu regionalnym.
- (13) EFCA powinna ustanowić regionalną strategię zarządzania ryzykiem, która będzie realizowana za pomocą wspólnego planu rozmieszczenia określonego w art. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005 ⁽¹⁾.
- (14) Zgodnie z art. 95 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie powinny przyjmować niezbędne środki mające na celu zapewnienie realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w szczególności w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz do okresów i obszarów, w których mają one zostać zastosowane.
- (15) Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze między zainteresowanymi państwami członkowskimi należy, w stosownych przypadkach, realizować zgodnie ze wspólnymi planami rozmieszczenia ustanowionymi przez EFCA, tak aby przyczyniały się one do ujednoczenia praktyk w zakresie kontroli, inspekcji i nadzoru oraz do koordynacji działań kontrolnych, inspekcyjnych i nadzorczych między właściwymi organami tych państw członkowskich.
- (16) Docelowe wartości odniesienia określające intensywność działań kontrolnych i inspekcyjnych należy ustalić dla statków rybackich w segmentach floty o wysokim i bardzo wysokim ryzyku we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich. Wszystkie docelowe wartości odniesienia należy oceniać z uwzględnieniem dorocznej oceny przeprowadzonej przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie powinny być uprawnione do stosowania alternatywnych docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów.
- (17) W celu realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji, wspólnych planów rozmieszczenia oraz wspólnych działań w zakresie inspekcji i nadzoru konieczna jest wymiana informacji między właściwymi organami państw członkowskich oraz z EFCA w odniesieniu do danych z systemu monitorowania statków, danych z systemu elektronicznego raportowania (obejmujących raporty z działalności połowowej, uprzednie powiadomienia, deklaracje wyładunkowe i przeładunkowe oraz dokumenty sprzedaży) oraz danych dotyczących inspekcji i nadzoru, w tym sprawozdań z inspekcji, obserwacji i w sprawie naruszeń przepisów, jak również przetwarzanie danych osobowych. W każdym przypadku i na każdym poziomie należy zapewnić przestrzeganie obowiązków dotyczących ochrony danych osobowych określonych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾ i (UE) 2018/1725 ⁽³⁾ oraz, w stosownych przypadkach, przestrzeganie przepisów państw członkowskich transponujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. ustanawiające Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

- (18) Dane osobowe przetwarzane w celu realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji nie powinny być przechowywane przez okres dłuższy niż dziesięć lat. Okres ten umożliwi właściwym organom państw członkowskich i EFCA wypełnienie obowiązków związanych z działaniami następczymi, sprawozdawczością i oceną indywidualnych programów kontroli i inspekcji. Jeżeli chodzi o dane niezbędne do przeprowadzenia działań następczych w związku z inspekcjami, takich jak postępowania wyjaśniające, postępowania w sprawie naruszenia przepisów, postępowania sądowe lub administracyjne, konieczny jest określony, dłuższy okres przechowywania wynoszący dwadzieścia lat ze względu na czas trwania takich postępowań oraz konieczność korzystania z tych danych do zakończenia takich postępowań. Ponadto, jeżeli dane są wykorzystywane do celów naukowych i na potrzeby doradztwa naukowego, okres przechowywania danych należy przedłużyć, aby umożliwić długoterminowe monitorowanie naukowe i ocenę żywych zasobów morza.
- (19) Państwa członkowskie powinny opracować i przysłać Komisji sprawozdania roczne z realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji. Komisja powinna wykorzystać te sprawozdania do oceny realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji oraz do oceny ich adekwatności i skuteczności. Taka ocena może stanowić podstawę przeglądu indywidualnych programów inspekcji i kontroli.
- (20) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza decyzja ustanawia indywidualne programy kontroli i inspekcji dotyczące:
- połowów eksploatujących stada lub gatunki objęte planami wieloletnimi, o których mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁽¹⁾, oraz planami przyjętymi zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia, jak również objęte innymi środkami unijnymi przyjętymi na podstawie art. 43 ust. 3 Traktatu, przewidującymi ograniczenia ilościowe i przydział uprawnień do połowów;
 - połowów eksploatujących gatunki objęte obowiązkiem wyładunku zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - niektórych połowów eksploatujących stada lub gatunki objęte środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem,
- jak określono w załącznikach I–V.
2. Indywidualne programy kontroli i inspekcji są określone w załącznikach I–V i są realizowane przez państwa członkowskie, o których mowa w tych załącznikach („zainteresowane państwa członkowskie”).

Artykuł 2

Zakres

Indywidualne programy kontroli i inspekcji obejmują następujące działania:

- działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 w obszarach wymienionych w załącznikach I–V do niniejszej decyzji („dane obszary”);
- działalność związaną z połowami, w tym ważenie, przetwarzanie, wprowadzanie do obrotu, przewożenie i przechowywanie produktów rybołówstwa;
- przywóz i przywóz pośredni zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008⁽²⁾ w odniesieniu do połowów objętych załącznikiem I;
- wywóz i powrotny wywóz zgodnie z art. 2 ust. 13 i 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 w odniesieniu do połowów objętych załącznikiem I;
- połowy rekreacyjne określone w art. 4 pkt 28 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, jeżeli są objęte unijnymi środkami ochrony i są wyszczególnione w odpowiednim załączniku;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

- f) środki nadzwyczajne zgodnie z art. 108 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz środki Komisji w przypadku poważnego zagrożenia dla żywych zasobów morza zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 3

Cele

1. Indywidualne programy kontroli i inspekcji zapewniają jednolite i skuteczne wdrożenie środków ochrony i kontroli obowiązujących w odniesieniu do stad i połowów, o których mowa w załącznikach I–V.
2. Działania kontrolne i inspekcyjne prowadzone w ramach każdego indywidualnego programu kontroli i inspekcji mają w szczególności na celu zapewnienie przestrzegania następujących przepisów:
 - a) przepisów o zarządzaniu uprawnieniami do połowów oraz wszelkich indywidualnych warunków z nimi związanych, w tym w zakresie monitorowania poziomu wykorzystania kwot oraz systemu nakładów połowowych w przedmiotowych obszarach;
 - b) przepisów o obowiązkach sprawozdawczych w odniesieniu do działalności połowowej, w szczególności w zakresie wiarygodności odnotowanych i zgłaszanych informacji;
 - c) przepisów o obowiązku wyładunku wszystkich połowów gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 oraz środków mających na celu ograniczenie odrzutów, przewidzianych w tytule IIIa rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 ⁽¹⁾;
 - d) specjalnych przepisów dotyczących wazenia określonych gatunków pelagicznych przewidzianych w art. 78–89 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽²⁾;
 - e) przepisów szczegółowych zatwierdzonych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem w odniesieniu do stad i obszarów wchodzących w zakres niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Priorytety

1. Zainteresowane państwa członkowskie prowadzą kontrolę i inspekcję w odniesieniu do działalności połowowej i działalności związanej z połowami w odniesieniu do różnych stad i obszarów, o których mowa w załącznikach I–V do niniejszej decyzji, na podstawie zarządzania ryzykiem, zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i art. 98 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.
2. Każde zainteresowane państwo członkowskie przypisuje kontroli i inspekcjom poziom priorytetowości na podstawie wyników oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z procedurami określonymi w art. 5.
3. Każdy statek rybacki lub każdy segment floty, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. b), podlega kontroli i inspekcjom zgodnie z poziomem priorytetowości przypisanym zgodnie z ust. 2, aby zapewnić, by wszystkie stada objęte połowami określonymi w załącznikach I–V były należycie uwzględnione.
4. Inspekcje na lądzie dotyczące operatorów prowadzących działalność związaną z połowami przeprowadza się, gdy odnoszą się do danego etapu w łańcuchu połowów/wprowadzania do obrotu i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 6.

Artykuł 5

Procedury oceny ryzyka oraz związek ze wspólnymi planami rozmieszczenia

1. Co najmniej raz w roku zainteresowane państwa członkowskie oceniają ryzyko w odniesieniu do połowów wymienionych w załącznikach I–V zgodnie ze zharmonizowaną metodyką ustaloną przez państwa członkowskie we współpracy z Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa („EFCA”) i w oparciu o prawdopodobne ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
2. Metodyka oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, przewiduje, że państwa członkowskie:
 - a) rozpatrują, wykorzystując wszystkie dostępne i istotne informacje, prawdopodobieństwo wystąpienia przypadku nieprzestrzegania przepisów oraz jego ewentualne konsekwencje;
 - b) określają poziom ryzyka według stad, narzędzi połowowych, odnośnego obszaru (zwanego dalej „segmentem floty”) i okresu w roku, na podstawie prawdopodobieństwa wystąpienia i ewentualnych konsekwencji. Szacowany poziom ryzyka wyraża się jako „bardzo wysoki”, „wysoki”, „średni” lub „niski”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

3. W ramach wspólnego planu rozmieszczenia ustanowionego przez EFCA zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 („wspólny plan rozmieszczenia”) każde zainteresowane państwo członkowskie przekazuje EFCA wyniki swojej oceny ryzyka. Aby ułatwić programowanie strategii zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 6, określa się stwierdzony rodzaj ewentualnego (ryzyka) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Państwa członkowskie niezwłocznie informują EFCA o wszelkich zmianach dotyczących szacowanego poziomu ryzyka.
4. EFCA wykorzystuje informacje otrzymane od państw członkowskich przy koordynowaniu oceny ryzyka na szczeblu regionalnym.
5. Zainteresowane państwa członkowskie sporządzają wykaz swoich statków, wskazując w nim przynajmniej statki średniego, wysokiego i bardzo wysokiego ryzyka. Wykaz statków jest regularnie aktualizowany z uwzględnieniem informacji zebranych w trakcie działań kontrolnych i inspekcyjnych, w tym w trakcie wspólnych kontroli i inspekcji, oraz wszelkich istotnych informacji dostarczonych przez inne państwa członkowskie.
6. W przypadku gdy statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego, które nie jest zainteresowanym państwem członkowskim, lub statek rybacki państwa trzeciego prowadzi działalność na danych obszarach, poziom ryzyka zgodnie z ust. 5 określa nadbrzeżne państwo członkowskie, na którego wodach statek rybacki prowadzi działalność, chyba że organy państwa bandery podadzą, w ramach art. 8 niniejszej decyzji, poziom tego ryzyka.
7. W ramach wspólnego planu rozmieszczenia i ze względów operacyjnych zainteresowane państwa członkowskie przekazują EFCA wykaz statków ustanowiony zgodnie z ust. 5 i 6. W celu ułatwienia skutecznych działań kontrolnych i inspekcyjnych określa się stwierdzony rodzaj ryzyka mający zastosowanie do statków. Zainteresowane państwa członkowskie niezwłocznie informują EFCA o wszelkich zmianach po aktualizacji swoich wykazów.

Artykuł 6

Krajowe i regionalne strategie zarządzania ryzykiem

1. Na podstawie wyników oceny ryzyka każde zainteresowane państwo członkowskie ustanawia co najmniej raz w roku krajową strategię zarządzania ryzykiem ukierunkowaną na zapewnienie przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Strategia ta obejmuje identyfikację, opis i przydział odpowiednich zasobów, instrumentów kontroli i środków służących do przeprowadzania inspekcji, z uwzględnieniem zidentyfikowanego poziomu ryzyka, charakteru ryzyka nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa oraz z uwzględnieniem osiągnięcia docelowych wartości odniesienia.
2. EFCA – na podstawie regionalnej oceny ryzyka, o której mowa w art. 5 ust. 4 niniejszej decyzji – ustanawia regionalną strategię zarządzania ryzykiem zgodną z ust. 1 niniejszego artykułu. EFCA koordynuje i realizuje tę regionalną strategię zarządzania ryzykiem poprzez wspólny plan rozmieszczenia.

Artykuł 7

Docelowe wartości odniesienia

1. Bez uszczerbku dla docelowych wartości odniesienia określonych w pkt 4 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 docelowe wartości odniesienia dla inspekcji statków rybackich określono w pkt 4, odpowiednio, załączników I–V do niniejszej decyzji.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą stosować ewentualnie różne docelowe wartości odniesienia wyrażone jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów, zgodnie ze zharmonizowaną metodyką ustanowioną we współpracy z EFCA, aby osiągnąć cele określone w art. 3 niniejszej decyzji, pod warunkiem że:
 - a) szczegółowa analiza działalności połowowej lub działalności związanej z połowami oraz zagadnień związanych z egzekwowaniem przepisów uzasadnia potrzebę ustanowienia docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów;
 - b) zainteresowane państwa członkowskie określają działania w zakresie kontroli i inspekcji, jak również strategię służącą osiągnięciu wyników oczekiwanych w związku z poprawą poziomu przestrzegania przepisów;
 - c) wartości odniesienia wyrażone jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów nie mają negatywnego wpływu na cele, priorytety i procedury oparte na analizie ryzyka, określone w indywidualnych programach kontroli i inspekcji;
 - d) wartości odniesienia wyrażone jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów są zgłaszane Komisji najpóźniej rok po wejściu w życie niniejszej decyzji i następnie co 2 lata, przy czym Komisja nie zgłosi sprzeciwu wobec tych wartości w terminie 90 dni od zgłoszenia.

3. Wszystkie docelowe wartości odniesienia podlegają ocenie rocznej na podstawie sprawozdań oceniających, o których mowa w art. 11 ust. 1, oraz – w stosownych przypadkach – podlegają przeglądowi w ramach oceny określonej w art. 11 ust. 6.

4. W stosownych przypadkach skuteczność docelowym wartościom odniesienia, o których mowa w niniejszym artykule, nadaje się we wspólnym planie rozmieszczenia.

Artykuł 8

Współpraca między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi

1. Zainteresowane państwa członkowskie współpracują podczas realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji.
2. W stosownych przypadkach wszystkie pozostałe państwa członkowskie współpracują z zainteresowanymi państwami członkowskimi i EFCA, aby osiągnąć cele wspólnych planów rozmieszczenia.
3. Zainteresowane państwa członkowskie i EFCA mogą współpracować z właściwymi organami państw trzecich na rzecz realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji.

Artykuł 9

Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze

1. Aby zwiększyć efektywność i skuteczność krajowych systemów kontroli rybołówstwa, zainteresowane państwa członkowskie prowadzą, w stosownych przypadkach, wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze na swoich terytoriach oraz na wodach podlegających ich jurysdykcji oraz – w stosownych przypadkach – na wodach międzynarodowych. Nie naruszając przepisów art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w stosownych przypadkach, działania te prowadzone są w ramach wspólnych planów rozmieszczenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 768/2005.
2. Do celów wspólnych działań inspekcyjnych i nadzorczych każde z zainteresowanych państw członkowskich:
 - a) zapewnia, aby urzędnicy i inspektorzy unijni z innych zainteresowanych państw członkowskich byli zapraszani do uczestnictwa we wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych;
 - b) ustanawia wspólne procedury operacyjne mające zastosowanie do statków nadzorujących;
 - c) stosuje standardowe procedury inspekcji, uzgodnione z EFCA w ramach wspólnego planu rozmieszczenia;
 - d) w stosownych przypadkach wyznacza punkty kontaktowe, o których mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
3. We wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych mogą uczestniczyć urzędnicy z zainteresowanych państw członkowskich i inspektorzy unijni.

Artykuł 10

Wymiana danych

1. W celu realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji każde zainteresowane państwo członkowskie zapewnia elektroniczną wymianę z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi i EFCA danych dotyczących działalności połowowej i działalności związanej z połowami, objętej indywidualnymi programami kontroli i inspekcji.

Wymiana danych, o której mowa w akapicie pierwszym, jest zgodna z art. 111 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz z art. 118 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 i załącznikiem XII do tego rozporządzenia.

2. Dane wymieniane zgodnie z ust. 1 mogą obejmować dane osobowe. EFCA i państwa członkowskie mogą przetwarzać dane osobowe, do których mają dostęp zgodnie z ust. 1, w celu wykonania swoich zadań i obowiązków w ramach indywidualnych programów kontroli i inspekcji. EFCA i państwa członkowskie wprowadzają, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/679 i art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1725, środki zapewniające odpowiednią ochronę danych osobowych.

3. Dane osobowe zawarte w informacjach wymienianych na podstawie ust. 1 nie są przechowywane przez okres dłuższy niż 10 lat, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie dane osobowe są niezbędne do przeprowadzenia działań następczych związanych z postępowaniem w związku z naruszeniem przepisów, inspekcją bądź postępowaniem sądowym lub administracyjnym. W takim przypadku dane osobowe mogą być przechowywane przez 20 lat. Jeżeli dane osobowe zawarte w informacjach wymienianych na podstawie ust. 1 są przechowywane przez dłuższy okres, dane te są anonimizowane.

4. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 3 dane osobowe zawarte w informacjach wymienianych na podstawie ust. 1 mogą być przechowywane przez okres przekraczający okresy określone w ust. 3 wyłącznie do celów prowadzenia badań naukowych i na potrzeby doradztwa naukowego zgodnie z art. 89 rozporządzenia (UE) 2016/679.
5. Państwa członkowskie przetwarzają dane osobowe zgromadzone na podstawie niniejszej decyzji zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679.
6. EFCA i organy państw członkowskich zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych, które odbywa się na podstawie niniejszej decyzji. EFCA i organy państw członkowskich współpracują w zakresie realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem.
7. EFCA i państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony poufności informacji otrzymanych na podstawie niniejszej decyzji zgodnie z art. 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 11

Przekazywanie informacji i ocena

1. Do dnia 31 marca każdego roku każde państwo członkowskie przesyła Komisji i EFCA sprawozdanie dotyczące działań kontrolnych i inspekcyjnych prowadzonych w ramach indywidualnych programów kontroli i inspekcji w poprzednim roku kalendarzowym.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej informacje wymienione w załączniku VI.
3. Informacje, o których mowa w załączniku VI pkt IV, są nadal wymieniane i aktualizowane w każdym sprawozdaniu do momentu zakończenia danego działania zgodnie z prawem zainteresowanego państwa członkowskiego. Jeżeli po wykryciu poważnego naruszenia nie podjęto żadnych działań, należy podać wyjaśnienie.
4. W przypadku połowów, o których mowa w załączniku I, informacje, o których mowa w załączniku VI pkt IV, są przekazywane Komisji i EFCA drogą elektroniczną do dnia 15 września i są aktualizowane do dnia 31 marca następnego roku.
5. W ramach rocznej oceny skuteczności wspólnych planów rozmieszczenia, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 768/2005, EFCA uwzględnia sprawozdania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
6. Co najmniej raz na dwa lata Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu dokonania oceny realizacji oraz adekwatności i skuteczności indywidualnych programów kontroli i inspekcji oraz ich ogólnego wpływu na przestrzeganie przepisów przez statki rybackie i operatorów.

Artykuł 12

Uchylenie i okres przejściowy

Nie naruszając przepisów drugiego akapitu niniejszego artykułu, uchyla się decyzje wykonawcze 2012/807/UE, 2013/328/UE, 2013/305/UE i 2014/156/UE.

Decyzje wykonawcze 2012/807/UE, 2013/328/UE, 2013/305/UE i 2014/156/UE mają jednak nadal zastosowanie do sprawozdania, które państwa członkowskie mają przedłożyć w 2019 r. w odniesieniu do działań kontrolnych i inspekcyjnych przeprowadzonych w 2018 r.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓLWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCIJ DOTYCZĄCEGO POŁOWÓW GATUNKÓW ICCAT ⁽¹⁾ WE WSCHODNIM ATLANTYKU I W MORZU ŚRÓDZIEMNYM ORAZ POŁOWÓW NIEKTÓRYCH GATUNKÓW DENNYCH I PELAGICZNYCH W MORZU ŚRÓDZIEMNYM

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:
 - a) „wschodni Atlantyk” oznacza podobszary VII, VIII, IX i X Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES ⁽²⁾) zgodnie z definicją zawartą w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 218/2009 oraz rejon FAO ⁽³⁾ 34.1.2;
 - b) „Morze Śródziemne” oznacza podobszary FAO 37.1, 37.2 i 37.3 lub podobszary geograficzne 1–27 określone w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 ⁽⁴⁾;
 - c) „północny Adriatyk” i „południowy Adriatyk” oznaczają podobszary geograficzne 17 i 18 określone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1343/2011;
 - d) „Cieśnina Sycylijska” oznacza podobszary geograficzne 12, 13, 14, 15 i 16 określone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1343/2011;
2. Zainteresowane państwa członkowskie to: Chorwacja, Cypr, Francja, Grecja, Hiszpania, Malta, Portugalia, Słowenia i Włochy.
3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:
 - połowy (w tym połowy rekreacyjne) stad tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym,
 - połowy (w tym połowy rekreacyjne) włócznika w Morzu Śródziemnym,
 - połowy tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym,
 - połowy sardynki europejskiej i sardeli europejskiej w północnym i południowym Adriatyku,
 - połowy morszczuka europejskiego i krewetki głębokowodnej różowej w Cieśninie Sycylijskiej,
 - połowy krewetek głębokowodnych w Morzu Lewantyńskim i Morzu Jońskim,
 - połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) w wodach Unii Morza Śródziemnego,
 - połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013.
4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

- a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

- b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

⁽¹⁾ Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego.

⁽²⁾ Obszary ICES (Międzynarodowej Rady Badań Morza) określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

⁽³⁾ Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

- c) Inspekcje tonarów i obiektów hodowlanych związanych z połowami stad tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

Co roku inspekcje obejmują 100 % operacji umieszczania w sadzach i czynności transferu w tonarach i obiektach hodowlanych, w tym operacje uwalniania ryb.

ZAŁĄCZNIK II

**SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCI
DOTYCZĄCEGO NIEKTÓRYCH POŁOWÓW W MORZU CZARNYM**

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:

wody Unii Morza Czarnego, przy czym, „Morze Czarne” oznacza podobszar geograficzny 29 Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) określony w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1343/2011.

2. Zainteresowane państwa członkowskie to Bułgaria i Rumunia.

3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:

- połowy turbota w Morzu Czarnym,
- połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

—

ZAŁĄCZNIK III

SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCIJ DOTYCZĄCEGO POŁOWÓW NIEKTÓRYCH GATUNKÓW PELAGICZNYCH I DENNYCH W MORZU BAŁTYCKIM

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:
wody Unii Morza Bałtyckiego, przy czym „Morze Bałtyckie” oznacza obszary ICES IIIb, IIIc i IIId.

2. Zainteresowane państwa członkowskie to: Dania, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Polska i Szwecja.

3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:

- połowy dorsza atlantyckiego (w tym połowy rekreacyjne w podrejonach 22–24), śledzia atlantyckiego, łososia atlantyckiego, szprota,
- połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) w wodach Unii Morza Bałtyckiego,
- połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

ZAŁĄCZNIK IV

**SZCZEGÓLWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCI
DOTYCZĄCEGO POŁOWÓW NIEKTÓRYCH GATUNKÓW DENNYCH I PELAGICZNYCH W MORZU
PÓŁNOCNYM I W REJONIE ICES IIa**

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:
 - wody Unii Morza Północnego, przy czym „Morze Północne” oznacza obszary ICES IIIa oraz IV,
 - wody Unii rejonu ICES IIa.
2. Zainteresowane państwa członkowskie to: Belgia, Dania, Francja, Irlandia, Niderlandy, Niemcy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.
3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:
 - połowy makreli, śledzia atlantyckiego, ostroboka, błękitka, argentynej smukłej, szprota; dobijakowatych i okowiela; dorsza atlantyckiego, plamiaka, witlinka, czarniaka, homarca, soli, gładzicy, morszcuka europejskiego, krewetki północnej,
 - połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*),
 - połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

- a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

- b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

ZAŁĄCZNIK V

SZCZEGÓLWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKЦИИ DOTYCZĄCEGO POŁOWÓW NIEKTÓRYCH GATUNKÓW DENNYCH I PELAGICZNYCH W WODACH ZACHODNICH PÓLNO-CNO-WSCHODNIEGO ATLANTYKU

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:

wody Unii wód zachodnich północno-wschodniego Atlantyku, przy czym „wody zachodnie północno-wschodniego Atlantyku” oznaczają: obszary ICES V (z wyjątkiem Va i tylko wody Unii obszaru Vb), VI i VII, VIII, IX i X (wody wokół Azorów) oraz obszary CECAF ⁽¹⁾ 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.0 (wody wokół Madery i Wysp Kanaryjskich).

2. Zainteresowane państwa członkowskie to: Belgia, Dania, Estonia, Francja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Łotwa, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia i Zjednoczone Królestwo.

3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:

- połowy makreli, śledzia atlantyckiego, ostroboka, błękitka, kaprosza, sardeli europejskiej, argentynej smukłej, sardynki europejskiej i szprota w wodach Unii podobszarów ICES V, VI, VII, VIII i IX oraz w wodach Unii rejonu CECAF 34.1.11,
- połowy stad morszczuka europejskiego, które występują w rejonie ICES Vb (wody Unii), VIa (wody Unii), podobszarze ICES VII oraz rejonach ICES VIII a, b, d, e (zwane zwykle północnym stadem morszczuka europejskiego),
- połowy stad, które występują w rejonach VIIIc i IXa, określonych przez Międzynarodową Radę Badań Morza (zwane zwykle południowym stadem morszczuka europejskiego); połowy stada homarca, które występuje w rejonie ICES VIIIc i IXa,
- połowy stada soli w rejonach ICES VIIIa, VIIIb i VIIe ⁽²⁾,
- połowy dorsza atlantyckiego, soli i gładzicy w wodach Unii obszarów ICES VIa, VIIa oraz VIId,
- połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) w wodach Unii obszarów ICES VI, VII, VIII oraz IX,
- połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

⁽¹⁾ Obszary CECAF (środkowy i wschodni Atlantyk lub główny obszar połowowy FAO 34) określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

⁽²⁾ W oczekiwaniu na przyjęcie przedstawionych wniosków dotyczących rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiających wieloletnie plany zarządzania połowami gatunków dennych w zachodnich wodach UE.

ZAŁĄCZNIK VI

TREŚĆ SPRAWOZDANIA OCENIAJĄCEGO

Sprawozdania oceniające zawierają co najmniej następujące informacje:

I. Ogólna analiza przeprowadzonych działań w zakresie kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów

Zainteresowane państwa członkowskie zgłaszają następujące informacje w podziale na baseny morskie zgodnie z załącznikami I–V:

- wyniki oceny ryzyka wraz z opisem ryzyka i zagrożeń zidentyfikowanych przez zainteresowane państwo członkowskie w odniesieniu do połowów objętych indywidualnymi programami kontroli i inspekcji (w stosownych przypadkach należy podać informacje na temat procesu przeglądu/aktualizacji),
- zestawienie w formie tabeli dotyczące segmentów floty i ich poziomów ryzyka,
- szczegółowe informacje na temat strategii zarządzania ryzykiem.

II. Szczegółowa analiza przeprowadzonych działań w zakresie kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów

Zainteresowane państwa członkowskie zgłaszają następujące informacje w podziale na baseny morskie zgodnie z załącznikami I–V.

Tabela 1

Zestawienie danych o inspekcjach na morzu

Dni patrolowe [w dniach]	
Liczba wszystkich inspekcji na morzu	
Liczba wszystkich podejrzewanych poważnych naruszeń	
Liczba inspekcji na morzu na statkach rybackich z segmentów floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba inspekcji na morzu na statkach rybackich z segmentów floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba inspekcji na morzu na statkach rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	
Średni wskaźnik wszystkich poważnych naruszeń (*) [w %]	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o najwyższej kategorii ryzyka [w %]	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka [w %]	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka [w %]	

(*) Wskaźnik naruszeń to stosunek liczby podejrzewanych naruszeń do liczby inspekcji, wyrażony w %.

Tabela 2

Zestawienie danych o nadzorze na morzu

Czas nadzoru z powietrza (w godzinach)	
Liczba wszystkich przypadków obserwacji w wyniku nadzoru powietrznego	
Liczba wszystkich przypadków obserwacji ze statków patrolowych	
Liczba wszystkich podejrzewanych poważnych naruszeń	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	

Tabela 3

Zestawienie danych o działaniach inspekcyjnych przy wylądunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą)

Liczba inspektorów/dni [nieobowiązkowo]	
Liczba wszystkich inspekcji przy wylądunku	
Liczba wszystkich podejrzewanych poważnych naruszeń	
Liczba inspekcji na statkach rybackich z segmentów floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba inspekcji na statkach rybackich z segmentów floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba inspekcji na statkach rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	
Średni wskaźnik poważnych naruszeń (*) (łącznie)	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka [w %]	

(*) Wskaźnik naruszeń to stosunek liczby podejrzewanych naruszeń do liczby inspekcji, wyrażony w %.

Tabela 4

Zestawienie danych o działaniach inspekcyjnych na łódzie przeprowadzonych w odniesieniu do operatorów (z wyłączeniem inspekcji w portach i przed pierwszą sprzedażą, których dotyczy tabela 3)

Liczba inspektorów/dni na łódzie [nieobowiązkowo]	
Liczba wszystkich inspekcji na łódzie	
Liczba wszystkich podejrzewanych poważnych naruszeń	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*)	

(*) Wskaźnik naruszeń to stosunek liczby podejrzewanych naruszeń do liczby inspekcji, wyrażony w %.

III. Kontrola obowiązku wyładunku

Państwa członkowskie przekazują szczegółowe informacje na temat zasobów, instrumentów i środków, które przewidziano na potrzeby kontroli obowiązku wyładunku, oraz wyniki kontroli.

W szczególności należy podać co najmniej następujące informacje:

- 1) łączna liczba statków z obserwatorem kontroli;
- 2) liczba statków wyposażonych w telewizję przemysłową (CCTV);
- 3) liczba inspekcji na morzu przeprowadzonych z wykorzystaniem analizy ostatniego zaciągu;
- 4) stosowane środki kontroli inne niż środki wymienione w pkt 1–3; należy określić te środki kontroli (np. nadzór z powietrza prowadzony ze statków powietrznych, REM, dron);
- 5) łączna liczba naruszeń obowiązku wyładunku, ze wskazaniem liczby naruszeń, które polegają na nieprzestrzeganiu przepisów zawartych w odpowiednich planach w zakresie odrzutów.

IV. Informacje okresowe o wykrytych naruszeniach

Tabela 5

Format przekazywania informacji zgodnie z art. 11 dla każdej inspekcji, w trakcie której wykryto podejrzewane naruszenie

Nazwa elementu	Kod	Opis i treść
Oznaczenie inspekcji	II.	Kod kraju ISO alpha-2 + 9 cyfr, np. DK201900001
Data inspekcji	DA	RRRR-MM-DD
Rodzaj inspekcji lub kontroli	IT	Morze, wyładunek, transport, pierwsza sprzedaż, przechowywanie, wprowadzanie do obrotu, transfer, kontrola transferu, umieszczanie w sadzach, przeładunek, wypuszczenie, dokumenty (należy wskazać)
Oznaczenie każdego statku rybackiego, pojazdu lub operatora	ID	Numer w unijnym rejestrze floty rybackiej i nazwa statku rybackiego, numer rejestracyjny ICCAT (w stosownych przypadkach) Tonary lub identyfikacja pojazdu lub nazwa przedsiębiorstwa operatora, w tym obiektów hodowlanych.
Narzędzia połowowe	GE	Kod narzędzia zgodny z Międzynarodową normą w zakresie statystycznej klasyfikacji narzędzi połowowych FAO
Rodzaj podejrzewanego naruszenia	TS	Opis naruszenia ze wskazaniem odnośnych przepisów. W stosownych przypadkach należy wskazać rodzaj wykrytego naruszenia, stosując następujące kody: — Poważne naruszenia: — kod 1–12 w odniesieniu do oznaczenia liczbowego (lewa kolumna) w załączniku XXX do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011,

Nazwa elementu	Kod	Opis i treść
		<ul style="list-style-type: none"> — odpowiednio kod „13”, „14” i „15” w odniesieniu do art. 90 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia w sprawie kontroli, — kod „a”-„p” w odniesieniu do załącznika VIII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 ⁽¹⁾. — W przypadku naruszeń, które nie podlegają regulacjom UE: kod 99. <p>W przypadku naruszeń związanych z przepisami przyjętymi przez RFMO i przetransponowanymi do prawa UE należy podać przepis i rozporządzenie, które zostały naruszone.</p>
Ilość przedmiotowych ryb powiązanych z naruszeniem, w podziale na gatunki	AF	Należy wskazać odnośne ilości każdego z gatunków na burcie lub (dla żywego tuńczyka błękitnopłetwego) w sadzach (dla tuńczyka błękitnopłetwego – masa i liczba).
Aktualna sytuacja – działania następcze	FU	Określić aktualną sytuację: W TOKU, ZŁOŻONO ODWOŁANIE, NARUSZENIE POTWIERDZONE lub SPRAWA UMORZONA
Grzywna (w odpowiednich przypadkach)	SF	Grzywna w EUR
Konfiskata	SC	POŁOWY/NARZĘDZIA/INNE objęte konfiskatą fizyczną. Wartość konfiskaty w przypadku wartości połowu/narzędzi w EUR, np. 10 000.
Inne	SO	W razie cofnięcia licencji/upoważnienia, wpisać LI (licencja) lub AU (upoważnienie) + liczbę dni, np. AU30
Punkty (w odpowiednich przypadkach)	SP	Liczba punktów naliczona zgodnie z art. 126 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011, np. 12.
Uwagi	RM	Jeżeli po wykryciu poważnego naruszenia nie podjęto żadnych działań, należy tu podać wyjaśnienie.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylecia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

V. Analiza docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów

Jeżeli państwo członkowskie stosuje alternatywne docelowe wartości odniesienia, o których mowa w art. 7 ust. 2 niniejszej decyzji, należy podać następujące informacje:

Tabela 6

Osiągnięcie poprawy poziomu przestrzegania przepisów

	Poziom ryzyka [bardzo wysoki/wysoki/średni/niski]
Opis związanego z działaniem zagrożenia/ryzyka/segmentu floty	<ul style="list-style-type: none"> — Poziom zagrożenia/ryzyka na początku roku, wyrażony jako poziom przestrzegania przepisów — Docelowa poprawa poziomu przestrzegania przepisów — Poziom zagrożenia/ryzyka na końcu roku, wyrażony jako poziom przestrzegania przepisów — Liczba inspekcji na zagrożenie/ryzyko — Liczba wykrytych poważnych naruszeń na zagrożenie/ryzyko, w tym wskaźnik poważnych naruszeń i tendencje (w porównaniu z dwoma poprzednimi latami)

	Poziom ryzyka [bardzo wysoki/wysoki/średni/niski]
	— Udział procentowy liczby inspekcji przeprowadzonych na statkach rybackich/u operatorów, które doprowadziły do wykrycia co najmniej jednego poważnego naruszenia, — Analiza <i>ex post</i> , w tym ocena efektu odstraszającego oraz wyjaśnienie, jeżeli nie osiągnięto docelowego poziomu przestrzegania przepisów.

VI. **Analiza pozostałych działań inspekcyjnych i kontrolnych: przeładunek, nadzór z powietrza, przywóz/wywóz**

VII. **Działania (np. Szkolenia lub spotkania informacyjne) zmierzające do poprawy przestrzegania przepisów przez statki rybackie i operatorów**

VIII. **Propozycje dotyczące podniesienia skuteczności kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)**
